

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΚΑΤΑ ΗΕΜΗΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρομή έτησια και προπληρωτέα, εν Αθήναις, δραχμαί 10. — Εν ταίς έπαρχίαις δραχμαί 11. — Εν τῷ έξωτερικῷ φράγμα χρυσῶ 15. — Δι καταχωρήσεις κατ' αποκοπήν. — Γραφεῖον κάτωθεν τῆς Δημαρχίας. — Έκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτῶν 10.

Διευθυντής ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΤΡΙΛΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ | ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ Διαχειριστής

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ — ΕΤΟΣ Ι΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ 17 Δεκεμβρίου 1887, ΗΕΜΗΤΗ,

ΑΡΙΘ. 4

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΧΑΜΗΤ

Πικρόν μάθημα δίδει τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ τῷ Α΄. ὁ Σουλτάν Χαμητ δια τῆς ἐπιγραφῆς ἣν φέρει τὸ πολύκροτον Ἰμιτιγιάζ, ὅπερ τῷ ἀπονέμει, ὡς τεκμήριον τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἀγαθῶν (sic!) σχέσεων. Ἡ στεφανοῦσα τὸν σουλτανικὸν τουγιᾶν ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ παρασήμου τούτου ὀνομάζει τὸν Γεώργιον βασιλέα τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἔδει νὰ τὸν ὀνομάσῃ. Ἐνθυμούμεθα ὅλοι ὅποσον πάταγον, ὅποιας διαμαρτυρίας ἤγειρε παρὰ τῆ Πύλῃ ἢ τῷ Γεωργίῳ δοθεῖσα προσωνυμία τοῦ ἀνακτος τῶν Ἑλλήνων, ὅτε ἐχρίσθη βασιλεύς. Ἀλλ' ἀφοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς, ἐγκατελείφθη μὲν ἡ Κρήτη, ἐγελοιοποιήθη δὲ πᾶσα τοῦ Ἔθνους πολεμικὴ ἐπιχείρησις καὶ αἱ Κοῦτραὶ ἡμῶν ἠπειλήσαν νὰ σθέσωσι πᾶν μένος πολεμικὸν καὶ πάντα ἀρειμάνιον ἐνθουσιασμὸν καὶ εἶδομεν τὴν ἀπὸ τοῦ μεγάλου πυρπολητοῦ ἡμῶν Κανάρη δεχθεῖσαν τὸ ἡμέτερον στέμμα βασιλείαν ἀνεχομένην στόλων ἀποκλεισμούς καὶ Κουρτοπάσηδων ἀπειλάς, δὲν ἔχει δίκαιον ἢ πονηρὰ ἡμῶν γείτων νὰ κατεριωνεύηται αὐτῆς καὶ ὑπ' αὐτὸ ἔτι τὸ πρόσχημα ἐνδὸς ἐκτάκτου καὶ ἀπροσδοκῆτου ἰκράμῃ;

Ὁ βασιλεύς ὑπερφηφάνως φέρων ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ τὸ σουλτανικὸν παράσημον ἐνεκαίνισεν αὐτὸ πανηγυρικῶς διὰ τοῦ πρώτου ἀνακτορικῶν χοροῦ του καὶ ἐφαίνετο ὡσεὶ λέγων πρὸς πάντας ἡμᾶς :

— Ἴδοὺ ἐγὼ βασιλεύς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι τῶν Ἑλλήνων, ἀφοῦ τὸ θέλη ὁ Σουλτάνος !

Καὶ εἰσήλασεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ τῶν ἀνακτόρων, ὡς ἂν ἐπέστρεψεν ἐκ λαμπρῶν νίγος κατὰ βαρβάρων νίκης καὶ τὴν ἐώρταζε, τὴν ἐπανηγύριζεν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις ! Καὶ ἡστραπτεν ὁ χρυσὸς τοῦ τουρκικοῦ παρασήμου τῆς ἀξίας (ποίας ἀξίας;) ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ οἱ πολῦτιμοὶ του λίθοι—ὁ ἰσχυρότερος τῶν πειρασμῶν διὰ καρδίαν φιλαργύρου,—ἐσκόρπιζον τὰς μαρμαρυγὰς αὐτῶν ὑπὸ τὰ φῶτα τῶν πολυελαίων, ἐνῶ ἀπὸ τῶν τοίχων, ἀπὸ τοῦ δαπέδου, ἀπὸ τῆς ὀροφῆς τῆς αἰθούσης, ἀνωθεν, κάτωθεν, γύρωθεν, πανταχόθεν, ἠκούοντο τῶν δούλων ἀδελφῶν χωρῶν οἱ στεναγμοί.

Ἐκεῖνοι οἱ ἀδάμαντες τοῦ τουρκικοῦ παρασήμου Ἰμιτιγιάζ ἦσαν αἱ ἀποκρυσταλλώσεις τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν δα-

κρύων τῶν, ἐκεῖνά του τὰ βουμπίγια ἦσαν τοῦ αἵματός των ὁ πίτυλος !

Ἄ ! πόσον ἀκριβὰ ἐπληρώσαμεν τὸ παράσημον τοῦτο ! Διὰ νὰ φθάσῃ μέχρις αὐτῆς τῆς τιμῆς ὁ ἡμέτερος ἀναξί τί δὲν ὑπεφέραμεν, χωρὶς αὐτὸς νὰ ὑποφέρῃ τίποτε !

Ἡ αἰαπαγᾶς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Οἱ ἐν Παρισίοις διατρίβοντες Ἕλληνες γίνονται ἀπὸ τινος τακτικοῦ θεαταὶ τακτικοῦ περιπάτου ἐξ οὗ πάσχει δεινῶς ἡ ἠθικὴ αὐτῶν φιλοτιμία, καὶ ἀναβιβάζεται τὸ ἐρύθημα τῆς πατριωτικῆς ἀγανακτήσεως μέχρι τοῦ μετώπου αὐτῶν. Ὅλοι ἐνθυμεῖσθε (καὶ πῶς νὰ μὴ τὸ ἐνθυμῆσθε;) τὸ (ὦ ! στενάξατε καὶ σεῖς ἀκόμη μαρμαρίναι στῆλαι τοῦ Ζαππείου!) τὸ φυγόδικον, τὸ λάθρα καὶ ἀστραπηδὸν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποδρᾶν γεροντοπαλλήκαρον ἐκεῖνο ὅπερ φέρει ἀτυχῶς τὸ καλὸν καὶ εὐυπόληπτον ὄνομα τοῦ Μανσόλα. Λοιπὸν αὐτὸς ὁ κομφευσόμενος γεροντονοῆς, ὁ ἔχων ἐναντίον του βούλευμα ἐπὶ ὑπεξαίρεσει πενήτην χιλιάδων δραχμῶν ἀνηκόντων εἰς ἐργολάβους τῆς οἰκοδομῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἐξέρχεται εἰς περιπάτον ἐν Παρισίοις μπράτσο μὲ ποτόν; Δὲν θὰ μαντεύσητε ποτέ.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸ ὑποθέσητε.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸ φαντασθῆτε.

Ὁ ἐντιμὸς αὐτὸς chevalier d' industrie, ὁ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀπολαύων παρ' ἡμῖν πάσης ὑπολήψεως καὶ ἀπατῶν μίαν ὄλην κοινωνίαν διὰ τῆς κατ' ἐπιφάνειαν χρηστότητος καὶ τιμιότητος αὐτοῦ, ἀλλὰ φωραθεὶς αἰφνης, οἷος ἀληθῶς ἦτο, αὐτὸς ὁ ἐν μεγάλῳ λωποδύτης ἀναδειχθεὶς, ἐνῶ μεγάλων ἔτυχε τιμῶν καὶ παρασήμων παρὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, δὲν κρύπτεται ἐκεῖ ἐν Παρισίοις κατησχυμένος καὶ μὴ τολμῶν νὰ φανῇ εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ περιπατεῖ μπράτσο μὲ τὸν πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος! Ἦ ἀκούτ' αὐτὰ κ. Τρικοῦπη;

Σκανδαλίτης.

ΧΟΡΟΙ

Πρώτος πρώτος ὁ βασιλεὺς ἤνοιξε τὰς αἰθούσας τοῦ φέ-
τος εἰς τὸν χορευτικὸν κόσμον τῆς πρωτεύουσας· ἀλλὰ δὲν
φαιίνεται ὅτι πολλοὶ ὁ ἀκολουθήσῃσι τὸ πρᾶδειγμά του.
Τοῦλάχιστον ἐκ τῆς ἡμιεπιτυχίας τοῦ πρώτου ἀνακτορι-
κοῦ χοροῦ δὲν προμηνύεται λίαν ζωηρὰ ἢ τοῦ ἀρξαμέ-
νου χειμῶνος περίοδος. Λέγουσιν, ὅτι πένθη πολλὰ ἀπου-
σίαι, ἰδιοτροπία τοῦ βαλκαντίου, εἰσὶ τὰ αἴτια τῆς ψυ-
χρότητος, ἣτις ἐχαρακτήριζε τὸν προχθυσινὸν χορὸν τῶν
ἀνακτόρων καὶ θὰ παρακολουθήσῃ πιθανῶς πᾶσαν νέαν
χορευτικὴν συνάθροισιν· ἀλλ' ἄς μὴ ἀπελπίζωνται ἐπὶ
τέλους μερικοὶ φίλοι χορομανεῖς· τίς οἶδε ὁ θεὸς εἶναι
μέγας. Ἡμπορεῖ νὰ γείνη κανὲν θαῦμα καὶ ὁ παρελθὼν
χειμῶν νὰ εὕρῃ εἰς τὸν ἐφετεινὸν τὸ ταῖρι του.

* *

Μόλις εἰσῆλθον εἰς τὴν κατᾶφωτον καὶ εὐρυτάτην αἰ-
θουσαν τοῦ χοροῦ, ἤρχισα νὰ καταλαμβάνωμαι ὑπὸ ἀνί-
ας. Πλήθη ἀνδρῶν ἀλκίμων, γενεαὶ ὀλόκληροι, παρελ-
θόντα καὶ ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα, ἀπετέλουν μάζαν πε-
πυκνωμένην καὶ μελανόχρουν. Οὐδαμοῦ μέσῳ τῆς αὐχμη-
ρᾶς ταύτης ἄμμου ἀνεύρισκε τὸ ὄμμα ὄσιν γυμνῆς ὠμο-
πλάτης ἢ ἐκχειλίζοντος στήθους. Αἱ κυρίαί εἶχον ἀποχω-
ρήσει καὶ συναθροισθῆ ἄπασαι εἰς τὴν ἀριστεράν τῷ εἰς-
ερχομένῳ πλευράν, εὐρυτάτη δὲ ὁδὸς ὑπὸ τοῦ κ. Χατζη-
πέτρου τμηθεῖσα ἐχώριζεν αὐτὰς ἀπὸ τοῦ συρροτοῦ ἐκείνου
τοῦ ποικιλομύστακος καὶ πενθίμου τὴν ὄψιν.

Ποῦ νὰ ἐλπίσῃ τις πλέον, ὅτι θὰ ἠδύνετο νὰ εὕρῃ σύν-
τροφον διὰ νὰ κινήσῃ ὀλίγον τοὺς πόδας του. Τὸ φρο-
νιμώτερον ἦτο νὰ λάβῃ ἰδιότητα ἀπλοῦ θεατοῦ καὶ ἐγὼ
ὑπῆρξα φρόνιμος.

* *

2 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΡΑΜΠΑΓΑ» — 2

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ.

Ὁ Ἀνατόλιος, ὁ φίλος τῆς οἰκογενείας, κεκυφῶς ἐπὶ
τῆς κλίνης, κρατεῖ εἰς τὰς ἐρωτικὰς ἀγκάλας τοῦ τὴν
κεφαλήν τῆς προσφιλοῦς γυναικούλας καὶ οἱ ἐξῆς λόγοι
ἐξέρχονται τοῦ στόματος αὐτοῦ.

— Ἐμπρός, θάρρος, μὴ φοβεῖσαι, κατεβαίνω νὰ ἰδῶ
τὸν μπαμπά!

Ἄφου δὲ τὴν ἐφίλησεν, ἀνορθοῦται, στρέφεται καὶ
βάλλει τρόμου κραυγὴν. Ὁ Σεργυινὲ εἶν' ἐκὶ ὠχρὸς, μὲ
τὴν χεῖρα στηριζομένην ἐπὶ σκευοθήκης, μὲ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς προσηλωμένους ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ Ἀνατόλιος δὲν βλέπει
ὅτι ἰσχυρὰ μέχρις ἀποκτηνώσεως κατὰπληξίς παραλῦει
τὸν φαρμακοποιὸν, οὐδὲ δὲ παντάπασιν ἢ ἰδέα τῆς ἐκδι-
κῆσεως. Εἰς μόνην δὲ τὴν χαμερπῆ καὶ ἀνάνδρον αὐτοῦ
φύσιν ὑπέικων, τρέπεται εἰς φυγὴν, κατκλείπων ὀπισθεν
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐκείνην μόνην καὶ ἐκτεθειμένην εἰς
τὴν θανάσιμον ὀργὴν ἀνδρὸς πληγέντος ἐν τῇ ὑπερηφα-
νίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ ἀγάπῃ του!

Ἡ γυνὴ ἀνεκᾶθησεν ἐπὶ τῆς κλίνης, μὲ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ὑπερβολικῶς ἀνοικτοὺς ἐκ τοῦ τρόμου. Ἀτενίζει τὸν

Ἐκεῖθεν λοιπὸν ἀπὸ τῶν ὀρίων τοῦ φύλου μας ἀφῆκα
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐλευθέρους νὰ κατασκοπήσῃσι καθ' ἕλην
τὴν ἔκτασιν τὸ ἀπέναντι ἐστρατοπεδευμένον φύλον. Ὁ-
ποῖα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἡμῶν ἀντίθεσις· ἀν τὴν στιγμὴν
ἐκείνην ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν αἰσθησέων μας,
οὐδεμία ἐξ αὐτῶν θὰ ἠδύνετο ν' ἀντιστή πρὸ τῶν γεγυ-
μνωμένων ἐκείνων ὀπλων, ἄτινα ἀποστίλθοντα ἐκ κάλ-
λους καὶ πολυτίμων λίθων, θὰ ἐκυριάρχουν καὶ τοῦ ψυ-
χροτέρου αἵματος. Ἐπειτα αἱ λεπταὶ καὶ τρυφεραὶ ἐκεῖ-
ναι γλῶσσαι, αἵτινες ἠμιλλῶντο ἐν τῇ συνεχεῖ ἔργασίᾳ,
τὰ ὄμματα ἐκεῖνα τὰ ἀπαύστως ἐφ' ἡμῶν περιφερόμενα
μὲ τὰς πονηροτέρας διαθέσεις. Πῶς ν' ἀνταγωνισθῆ τις
καθ' ὅλων αὐτῶν τῶν θελημάτων, μὲ ἐν κακοκομμένον
φράκον καὶ ὀλίγον ἀποστίλθοντα μύστακα;

Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
καὶ πῦρ καλῆ τις οὔσα

* *

Διακρίνω ἐν τῷ ὠραίῳ, ἐν συνόλῳ, αὐτῷ πλήθει πολ-
λὰς πλῆθεις γνωρίμους καὶ μερικὰς νέας, πρώτην φορὰν
ἐμφανιζομένης ἐν μέσῳ τόσῳ πολλοῦ κόσμου, δειλῶς καὶ
μὲ ἀφρημένον ὄμμα ἀναμενούσας τὴν ἀνέλιξιν τῶν μεγάλων
γεγονότων, ἄτινα θὰ ἴδωσι τὴν νύκτα ἐκείνην. Τί
εἶνε διὰ τὴν νέαν γυναῖκα μία ἐσπερίς. Μεταβαίνει ἐπὶ τὴν
μύστιον χρυσῶν ὀνειρῶν, ὅπως ὁ φιλόδοξος στρατιώτης εἰς τὴν
μάχην. Καὶ ἀπέρχεται ἡ ἐνθουσιασμένη καὶ φιλάρεσκος
ἢ ἀπογοητευμένη καὶ . . . σώφρων. Ὁ πρώτος χορὸς εἶνε
διὰ τὴν γυναῖκα ἢ κρυσίμωτέρα στιγμῇ.

* *

Περὶ τὴν δεκάτην καὶ τέταρτον εἰσῆλθον οἱ βασιλεῖς
καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς ἤρξατο ἡ πρώτη contredanse.
Μετὰ τῶν βασιλέων ἐνεφανίσθησαν ἐν τῇ αἰθούσῃ οἱ

ἄνθρωπον ὅστις ἐξήγαγεν αὐτὴν τῆς δυστυχίας, τὴν ὑψώ-
σε μέχρις αὐτοῦ, καὶ κατέστησε γλυκεῖαν τὴν ὑπαρξίν
αὐτῆς. Ἐπειτα, αἰφνης βάλλει κραυγὴν ἰσχυράν, κυλίε-
ται ἐπὶ τῆς κλίνης, συστρέφεται, σφαδάζει ἐκ τῶν πρώ-
των καὶ ὑστάτων σπασμωδικῶν πόνων! Ὁ Σεργυινὲ λη-
σμονεῖ τὰ πάντα, προχωρεῖ πρὸς τὴν κλίνην, καὶ ἐκ τῶν
τρεμόντων αὐτοῦ χειλέων ἐξέρχονται εἰσέτι λόγοι εὐσπλαγ-
χνίως καὶ ἔρωτος. Καὶ ἐγκληματίσασκεν εἰς τὴν ἀγαπᾷ!
Ὁ δὲ ἰατρὸς ἐλθὼν, εὐρίσκει τὸν φαρμακοποιὸν κρατοῦντα
εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ κορᾶσιον ἐφ' οὗ χύνει τῆς ὀδύνης τὰ
δάκρυα! Τὸ τέκνον ζῆ, ἀλλ' ἡ μήτηρ εἶναι νεκρά!

Δεκαπέντε ἔτη παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ταύτης
ἡμέρας, καὶ ὁ Σεργυινὲ ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι φαρμακο-
ποιὸς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. Ἡ κόρη του ἐλευκάνθη, τὸ σῶ-
μά του ἐλαφρῶς ἐκυρτώθη, ἀλλ' ἡ κόρη του ἐμεγάλωσεν,
ἀνεπτύχθη ἐν ῥώμῃ καὶ κάλλει, καὶ τὸ ἐλάχιστον αὐτῆς
μειδίωμα φαιδρύνει τὴν καρδίαν του· ἐνίοτε, θλιβερὰ σκιά
διέρχεται ἐπὶ τοῦ μετώπου του· τὴν ἀπομακρύνει ταχύ-
τατα, γίνεται τρυφερότερος, θεραπευτικώτερος πρὸς τὴν
ξανθὴν Ἰουλιέτταν του, καὶ τὴν θλίβει ἰσχυρότερον ἐπὶ
τοῦ στήθους του, ὡς ἂν ἔμελλε νὰ τῷ τὴν ἀρπάξῃ τις.
Λοιπὸν ἡ Ἰουλιέττα εἶναι ἀκριβῶς δεκαπέντε ἐτῶν, καὶ
βεβαίως θὰ τὴν ἐλέγετε δεκαοκτώ, διότι ἡ ἀνάπτυξις αὐ-
τῆς ἦτο πολὺ πρόωρος κατὰ τε τὸ φυσικὸν καὶ τὸ ἡ-
θικόν.

ὑπουργοί, οἱ Πρέσβεις, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἢ κομισάσα τὸ ἀδαμαντοκόλλητον *ιμτιάζ*, εἰς τὸν βασιλέα.

Ὁ κ. Τρικούπης φαίνεται λίαν φαιδρὸς, ἴσως διότι ἤγγικεν ἡ εὐτυχὴς ὥρα, καθ' ἣν θ' ἀποζωισθῆ τῆς Βουλῆς, παρατηρεῖται δὲ ὅτι πολλοὺς καὶ ἐπανειλημμένους χαριεντισμοὺς ἀνταλλάσσει μετὰ τοῦ κ. Φωτῆλα. Οἱ ἐπιτροποὶ Τοῦρκοι, ἔχουσιν ἀγρίαν τὴν ὄψιν, περιφέρονται μέσῳ τοῦ κόσμου μηδένα ἀτενίζοντες καὶ γίνεται καταληπτὴ λίαν ἡ στενοχωρία καὶ ἡ πλήξις ὑφ' ἧς κατέχονται. Πρὸς δὲ εἰσὶ καὶ ἀκτένιστοι. Φέρουσιν οἱ δύο τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος, ὁ δὲ νεώτερος τὸν χρυσοῦν σταυρόν. Οὔτε σοφὰ εὐρίσκουν νὰ ξαπλωθοῦν, οὔτε ἄλλο τι ἀπὸ κρῦο κρῦο νεράκι νὰ ῥοφήσουν. Φαντασθῆτε τί τυραννίκα δι' ὑπεκπιστάς τοῦ Σουλτάνου!

Λί κυρίαι εἰσὶν ὀλίγισται* εἰς ἐκάστην αὐτῶν ἀναλογοῦσι κατὰ μέσον ὄρον πεντήκοντα κύριοι. Μόλις κατορθοῦται εἰς τὸν τετράχορον ὁ σχηματισμὸς τεσσάρων τετραγώνων, ἐν οἷς ἐν ὅλῃ τῇ ἀνέσει χορεύουσι.

Δικαίρουνται ἐπὶ καλλονῇ αἱ πλεῖσται ἄλλα δὲ ἐλλείπουν καὶ αἱ καταπληκτικαὶ δυσμορφίαι. Ἡ κ. Μαυρ. ἢ κ. Σταῖκ. ἢ κ. Κορομ. ἢ κ. Βουλτ. ἢ κ. Καλλιωντ. ἢ κ. Καμπ. ἢ κ. Σταθ. ἢ κ. Ντζ. ἀποτελοῦσι τὰ κοσμῆματα ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐγγύμων. Μεταξὺ δὲ τῶν δεσποινίδων ἐξέχουσιν ἐπὶ χάριτι καὶ κάλλει ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα, ἡ δεσπ. Μαντζ. αἱ ἀδελφαὶ Σούτζ. ἡ δεσπ. Ἀναγν. ἡ δεσπ. Κολιατζ. ἡ δεσπ. Χατζ. Εἶνε δὲ αἰσθητὴ λίαν ἡ ἀπουσία τῆς καλλισώμου δεσπ. Βασ.

Παρ' ὀλίγον νὰ λησμονήσω τὴν ὡραίαν Ἀθηναίαν, ἥτις μετ' ἐσθῆτα μελανῆν, ὡς ἂν ἐπένοιθε ἀπώλειάν τινα, πληροῦ τὴν αἰθουσαν διὰ τῶν χαρίτων τῆς καὶ τῆς καλλιτεχνικωτάτης εὐρυθμίας τῆς.

Τὸ δεῖπνον εἶνε πλουσιώτατον χάρις τῇ προνοίᾳ καὶ καλῇ διαθέσει τοῦ ἐπιμελητοῦ κ. Θών. Ὁ καμπανίτης μάλιστα τοσοῦτον ἀφθόνως καταναλίσκεται ὥστε κλυδωνίζεται ἐν αὐτῷ ἡ εὐθυμία τοῦ ἐκ Λειψίας φράκου, τὸ ὅποσον διατηρεῖ πάντοτε τὰς εὐρείας διαστάσεις του καὶ τὴν παρὰ τῷ ὡραίῳ φύλῳ μαγικὴν ἐπιρροὴν του.

* *

Τὸ κοτιλλιδόν δὲν εἶνε ἀρκετὰ ζωηρόν, ἐλλείπει κυριῶν ἐν τούτοις παρατείνεται μέχρι πρωίας καὶ ἀποχωροῦσιν αὐτοῦ, ὅλοι οἱ κύριοι φέροντες σταυροὺς καὶ μεγαλοσταύρους καὶ ὅλαι αἱ κυρίαι μετ' ἀνθοδέσμας εἰς τὰς χεῖρας. Καὶ ἡ ὁμολογουμένως χαριεστάτη καὶ λίαν ἀναγκαία διὰ τὰς φιλοδοξίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων φιγούρα αὕτη ὀρεῖται εἰς τὸν ἐπιδεξιώτερον ἴσως χορευτὴν τοῦ αἰῶνός μας, τὸν ἐν Βιέννῃ αὐτοκράτορα. Ἴδου ὅτι παράγει καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν.

Οἱ χοροὶ τῶν ἀνακτόρων ἔχουσι δύο μεγάλα καὶ μοναδικὰ ἐν Ἀθῆναις προσόντα. Τὸν χώρον τῶν αἰθουσῶν καὶ τὴν τελειότητα τῆς μουσικῆς. Ἐχουσιν ὅμως καὶ ἐν μέγα μέγιστον ἐλάττωμα, τὸν συρφετὸν ἐκεῖνον τῶν ἐν τέλει, οἵτινες κατακλύζουσι τὰς αἰθούσας, μετὰ τὰς ὡρχὰς, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐκ τῆς πολυκακίρας περιβολῆς τῶν καὶ τὰ αἰῶνια χασμῆματά των.

Ἡμέριος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ λαίμητόμος. — Μικρὸν ἔτι καὶ ἡ λαίμητόμος περαιοῖ τὴν αἰμοχαρῆ περιοδείαν τῆς. Εἶναι μετρημένοι αἱ κεφαλαί, αἵτινες προωρίσθησαν καὶ πάλιν ὡς τροφή εἰς τὴν τίγριν αὐτὴν τῆς Θέμιδος. Αἱ

Ἀπὸ τῆς ἡλικίας ταύτης παύεται τις ὦν παιδίον ἐν Παρισίοις. Ἐν τῇ μεγαλοπόλει, τῷ ὄντι, τὰ παιδία δὲν ὁμοιάζουσι πλέον πρὸς τὰ τῶν ἐπαρχιῶν, καθὼς καλλιτεχνική, μυροδόλος ἀνθοδέσμη ἀγορασθεῖσα ἐκ τοῦ ἀνθοπωλείου περιωνύμου τινὸς ἀνθοπώλου δὲν ὁμοιάζει πρὸς ὀγκώδη δράχμην ἀνθῶν, ἣν ἐκ περιπάτου ὑμῶν κατ' ἰούλιον ἐδρέφατε, ἐπὶ τῆς ἀκρας δάσους τῆς Πικαρδίας, παρ' ἀγρὸν σιτοφόρον ἐν Βώσῃ, ἣ εἰς κανναβιδόσπυρον χωράφιον βρετανικοῦ ἀγροκηπίου. Ἡ Ἰουλιέττα ἀνετράφη ἐν θερμοκηπίῳ· ὁ πατήρ τῆς δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ τὴν χωρισθῆ, καὶ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ φαρμακείου ἔλαβε τὰς ὀλίγας ἀρχὰς καὶ γνώσεις τὰς ὁποίας ἔχει.

Πολὺ ἀσθενεῖς, οἴμοι! αἱ ἀρχαὶ αὐτῆς, συχνότερον δὲ ἤκουε τὰς ἐρωτικὰς ἱστορίας τῆς δι' ὄλαις τῆς «*ουλειαι*» προσληφθεῖσης παιδοκόμου ἢ τὸν πατρικὸν λόγον. Ἴδου διατὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ Σεργυινὲς μᾶτην ἀνέμενε τὴν ὑπέρτερον καὶ τὴν κόρην του, αἵτινες ἐξῆλλον ν' ἀγοράσωσι τὰ συνήθη τρόφιμα καὶ ἄλλα χρειώδη τῆς ἡμέρας. Καὶ ἀντὶ τούτων, παῖς ἐκ τῶν ἐκτελούντων διαφόρους παραγγελίας τῷ ἐκόμισε τὸ ἐξῆς φρικτὸν καὶ ἀπότομον ἐν τῇ συντομίᾳ του γράμμα: «*Μὴ μετ' ἐπιπέσει ἀγαπῶ καὶ ἀγαπῶμαι.*» Ὡσεὶ ῥοπακισμὸς ἐπληξε τὴν τοσοῦτῳ σαλευομένην, τὴν τοσοῦτῳ κλονουμένην ψυχὴν του! Μετὰ δύο μῆνας, ἐπώλει τὸ φαρμακεῖόν του, καὶ ἀπεσύρετο εἰς μικρὸν δωμάτιον τῆς ὁδοῦ τῶν Σχολείων,

καίμενον εἰς τὸν τέταρτον ὄρονον, γεγηρακὸς δὲ καὶ συντετριμμένος, μετὰ λίαν περιωρισμένον εἰσόδημα, ἔζη ἢ μᾶλλον ὑφίστατο τὴν ζωὴν.

Ἐν τῷ ὑπὸ τῆς δυστυχίας ἐξασθενήσαντι ἐγκεφάλῳ αὐτοῦ, κόσμος ὀλόκληρος διαλογισμῶν συνεκρούετο, ἐν ἀσυναρτησίᾳ καὶ σκοτίᾳ· ἀλλὰ μία ἰδέα ὠροῦτο ἐν αὐτῷ, δεινῶς ἀναλλοίωτος καὶ βιαίως ἀπεδίωκε τὰς ἄλλας. «*Δὲν εἶναι κόρη μου!*» Καὶ ἐκ τῶν ἀποξηρανθέντων ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ χειλέων του ἐξήρχετο σαρκασμὸς ψυχρὸς ὡς χάλυψ, σκληρὰ ἔκφρασις τῆς ὀδύνης αὐτοῦ, ἐν ἣ τὰ πάντα ταύτοχρόνως ἀνεγινώσκοντο· ὁ ἀπατηθεὶς ἔρωτος, ἡ προδοθεῖσα στοργή, τὸ ἀκόρεστον μῖτος! Καὶ ὁ ἀνθρώπος οὗτος κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν, μετεμορφοῦτο ἐν ἀκαρεί, καὶ αὐτὸς, ἡ προσωποποίησις τῆς πραότητος, τῆς ἀγαθότητος, κατελαμβάνετο ὑπὸ λυσσώδους ἐργῆς· ἐσπάρασσε τὸ στήθος διὰ τῶν ὀνύχων του καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του ἐνέθρυσεν ἐρυθρὸς ὁ θυμὸς. Ὁ δύστηνος Σεργυινέ! Ἐνυμφεύθη τὰς ὀδύνας τοῦ βίου. Τὴν κόρην αὐτὴν τὴν ἐπανέβλεπε παιδίον χαϊδευόμενον, ἀπολαῦον πάσης περιθάλψεως· βραδύτερον δὲ καθήμενον ἐπὶ τῶν γονάτων του καὶ λαμβάνουσαν παρ' αὐτοῦ τὰ πρῶτα μαθήματα γραφῆς καὶ ἀναγνώσεως· ὦ! μετὰ πόσῃν ὑπομονῇ διώρθωνε τὰς παρεκτροπὰς τῆς δυσαγωγῆς ἐκείνης κεφαλῆς! τῆς δὲ φαντασίας αὐτοῦ ἡρέμα ἵπταμένης, ἐνόμισεν ὅτι κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὴν ἐβουχάλιζεν εἰς τοὺς ῥω-

τελευταία θὰ καταβροχθισθῶσιν ὑπὲρ αὐτῆς, πανηγυρικῶς, ὡς πάντοτε, ἐν Πειραιεῖ, ἐνῶ πλῆθος ἀπληστον πρὸς ταῦτα ἀπαίσια θεάματα θὰ συνωστίζηται περὶ τὰς Αὐτῶν ἐπισημότητος, τοὺς κυρίους Ἀμοιραδάκην καὶ Τελώνην καὶ θὰ ἐγκωμιάζηται, παρὰ τῶν σπουδαίων συναδέλφων, ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ, οἱ δῆμοι διὰ τὴν δεξιότητά των καὶ τὴν πείραν ἣν ἐκτήσαντο περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ αἵματηροῦ καθήκοντος των, ἡ χωροφυλακὴ διὰ τὴν ἄγρυπνον αὐτῆς προσοχὴν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ οἱ κατάδικοι διὰ τὴν εὐψυχίαν καὶ γενναϊότητα, μεθ' ὧν ἀνήλθον εἰς τὸ ἰκρίωμα. Τὰ εὐσυνειδήτως περιγράφοντα καὶ τὰς ἐλαχίστας τοῦ δράματος λεπτομερείας φύλλα τῶν ἐφημερίδων θὰ γίνωνται ἀνάρπαστα καὶ αἱ εἰκόνες τῶν καταδίκων θὰ ἐλκύωσιν ἀγοραστὰς ὅσους δὲν θὰ εἴλκυον δημοσιεύμεναι ἐν αὐταῖς αἱ εἰκόνες τῶν διασημοτέρων εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Οὕτω δὲ τελεῖται ἡ ἀπιθέωσις τοῦ κακούργου καὶ πρὸ τῆς πανηγυρικῆς αὐτοῦ θανατώσεως λησμονεῖται τὸ θῦμά του.

Οἱ προωρισμένοι ἵνα κοπῶσι διὰ τῆς λαιμητόμου ἦσαν πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν, ἀλλ' ὁ βσιλεύς χρώμενος τῷ προνομίῳ τῆς χάριτος, κατὰ τὴν ἐσρτὴν τῶν γενεθλίων αὐτοῦ, ἐχάρισε τοῖς πλείστοις τὴν ζωὴν. Οὕτω ἡ βσιλικὴ ὑπογραφή ἔσωσεν ἀπὸ τῆς λαιμητόμου κεφαλᾶς, ἃς οἱ δῆμοι ἐπωρθαλίμων ὡς προσοδοφόρους διὰ τὰ ἀπαίσιον αὐτῶν βαλάντιον. Ἀλλὰ καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ θανατικὴ ποινὴ, καθὼς παρ' ἡμῖν ἐνεργοῦνται, χρησιμεύουσιν εἰς ἐμψύχωσιν τοῦ κακούργηματος.

Πιερίεργος ἀπεργία. — Ὅσῳ καὶ ἂν ἀπεχώρησαν τῶν βουλευτικῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐργασίων, οἱ ὑπὸ τὴν πολυακέφαλον ἀντιπολίτευσιν Βουλευταί, ἐζήτησαν μετὰ σπουδῆς καὶ ἔλαβον μετ' ἐλαφρᾶς συνειδήσεως τοὺς

μαλέους βραχίονός του, μεθ' ὅλως ὀηλυπρεποῦς ἀβρότητα καὶ ἐτονηθόρυσεν εἰς τὸ ὠτίον τῆς τὰ θρηνώδη ἄσματος τῆς γενεθλίου αὐτοῦ γῆς. Καὶ ταῦτα ἐν τῇ βισκαϊανῇ γλώσσῃ, τῇ τοσάκις τόσῳ τραχείᾳ καὶ ἐνίοτε τόσον ἀρμονικῇ! Εἶτα, ἀποῦ ἡ μικρὰ ἐμεγάλωσε, τί πατρικὴν μέριμναν εἶχε περὶ αὐτῆς! Ἀγορᾶς δαντελλῶν, πολυτίμων κοσμημάτων, ἢ ἐσθήτων, ἀθυρμάτων διὰ τοὺς ἀνδρας, ζωτικῶν ὅμως πραγμάτων διὰ τὰς γυναῖκας. Καὶ τώρα μόνος, ἐγκαταλελειμμένος ὑπὲρ ἐκείνης ἣτις τῷ καθίστα αὐτῷ προσφιλεῖ τὴν ὑπαρξίν!

Μάστιγν ἔθεσεν εἰς κίνησιν τὴν ἀστυνομίαν. Μετὰ τινὰς ἐρεῦνας εἰς τὰς ἐν τῇ λατινικῇ συνοικίᾳ ἐνοικιαζούσας δωμάτια μετ' ἐπίπλων οἰκίας, ἐβαρύνθη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐνεργοῦσα πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς νεκρίδος. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοχληθῇ καὶ πολὺ δι' ἓνα ἀπλοῦν φαρμακοποιόν. Ἐκ τύχης ἐπίσης εὐρέθη ἐνώπιον τῆς ὑπηρετρίας, αἰσχρᾶς συνενόχου τῆς ἐγκληματικῆς ταύτης ἀρπαγῆς. Ἔβη πρὸς αὐτὴν, μανιώδης ἐξ ὀργῆς καὶ αἰσθανόμενος ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀπληστον δίψαν τῆς ἐκδικήσεως. Κακῆς διαγωγῆς οὐσα περιεπλανᾶτο τῆδε κάκεισε. Ἔσεισεν αὐτὴν ἀποτόμως, καὶ ἐπὶ τῆς ἀσφάλτου τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐνώπιον πάντων, ἀρπάσας αὐτὴν ἀπὸ τοῦ βραχίονος.

— Ἔλα, εἶπε, θέλω τὸ παιδί μου καὶ δὲν σὲ ἀφίνω καθόλου! Τὸ πλῆθος συνηθροίσθη περὶ αὐτοῦ. Ἡ ὑπηρετρία ἐροθήθη.

μισθοῦ των, ἦτοι ἀνὰ δισχιλίαις ἕκαστος αὐτῶν λιμεναρχοῦς. Δὲν εἶναι περίεργος ἀπεργία αὕτη, νὰ κηρύττῃ ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐργασθῇ διὰ τὸ Ἔθνος καὶ νὰ τραβᾷ, μὴ ἐργαζομένη τοῦ Ἔθνους τὸν παρὰ ;

Ἄξιωματικοὶ καὶ κολύμβημα. — Ἐν Βόλῳ, λέγει, οἱ ἀξιωματικοὶ Ἰωάννης Μπαλάφρας καὶ Κεχαγιάς, ὁ μὲν ἀνθυπολοχαγὸς τῆς οἰκονομίας, ὁ δὲ δόκιμος ἱατρός, ἐπέβησαν μικρᾶς λέμβου ἔξωθεν τοῦ λιμεναρχείου, ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν ἡμίσεως μιλίου καὶ εἰς βάθος 12 ὀργυίων, ἡ λέμβος ἀνετράπη καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ μας ὄλον ἔλειψε νὰ πνιγούνη, παρὰ τρίχα δὲ τὴν ἐγλύτωσαν καὶ ἃς ἔχουν χάριν εἰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι ἔβαλον τὰς φωνὰς καὶ προσέκλεσαν τὴν βοήθειαν λέμβου τοῦ λιμεναρχείου. Ἀλλ' ἂν δὲν εὐρίσκοντο αἱ γυναῖκες καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ λέμβος τοῦ λιμεναρχείου ; . . . Ὁ **Ἡρακλῆς** προτείνει ἢ νὰ γείνη ὑποχρεωτικὸν μάθημα, τὸ κολύμβημα διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, ἢ νὰ ὑποχρεωθῶν ὅλοι νὰ φοροῦν, κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, κολυμβητικὴν ζώνην !

Ὁ κ. Α. Μομφερράτος καὶ ἡ προσωπικὴ κράτησις. — Λαμπρὰν μελέτην περὶ τῆς προσωπικῆς κράτησεως, τοῦ στίγματος τούτου τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας, δημοσιεύει ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ὁ ἐμβριθῆς ἐπιστήμων κ. Α. Μομφερράτος.

«Ἡ προσωπικὴ κράτησις, λέγει, μεταξύ ἄλλων, ἐνεργεῖ κατ' ἀντίθετον λόγον τοῦ σκοποῦ αὐτῆς· περιάγει δὴλα δὴ τὸν ὀρειλέτην εἰς βεβαίαν ἀδυναμίαν διὰ τοῦ περιορισμοῦ αὐτοῦ, διότι δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ, ἵνα πορισθῇ τὰ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους μέσσα, καὶ κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Mancini, ἀποκόπτει τὰ νεῦρα τῆς ἐργατικῆς αὐτοῦ δυνάμεως. Ὁ addictus καὶ ὁ nexus

— Ἐγὼ δὲν εἶμαι πλὴν μαζῆ τῆς, καὶ ἐκείνη, τὴν ἐκλεψ' ἕνας φοιτητής. Ἀφήστε με τώρα, ἀνέκραξε.

— Πές μου τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ ἀθλίου.

Τὸ πλῆθος ἐννοεῖ τὰς μεγάλας ὀδύνας, καὶ οἱ παριστάμενοι εἰς τὴν σπαρχτικὴν ταύτην σκηνὴν ἐσιώπων.

— Πές μου τ' ὄνομά του, ἐπανέλαθε.

— Κι' ἂν 'ςτὸ πῶ τί βγαίνει ; Ἐκεῖνον τὸν ἔχει ἀφήσει τώρα τόσον καιρό.

— Ἀλλ' ἐκείνην ποῦ θὰ τὴν εὔρω ;

— Ἰστὰ ζυθοπωλεῖα ἢ τὰ καφενεῖα ποῦ ν' ἀπὸ δεξιὰ τὸν ποταμό.

Ὁ δὲ Σεργυινὸς ἀφῆκεν αὐτὴν καὶ ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν του καὶ τὰς χεῖράς του. Ἐκλαίεν. Ἡ ὑπηρετρία ἐπωφελήθη τὴν συγκίνησιν ταύτην καὶ διέφυγεν. Ὅτε ὁ πρῶτον φαρμακοποιὸς συνῆλθεν εἰς ἑαυτὸν, οὐδεὶς πλέον ὑπῆρχε γύρω του· τὸ πλῆθος εἶχεν ἀποχωρήσει σιωπηλῶς.

Τότε ἤρχισεν ὀδυνηρότερον μαρτύριον. Καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς μεσημβρίας, αὐτὸς ὁ σώφρων, ὁ τακτικὸν διάγων βίον, μεταβαίνει ἀπὸ καφεῖου εἰς καφεῖον, ἀπὸ ζυθοπωλεῖου εἰς ζυθοπωλεῖον, πίνων, τρώγων, διατρίβων ἐπὶ μακρὰς ὥρας ἐν αὐτοῖς, παρατηρῶν δεξιᾶ, ἀριστερᾶ, ἐτάζων καὶ τὰς ἐλαχίστας γωνίας, τῶν μαύρων ἐκ τοῦ καπνίσματος καὶ ρυπαρῶν ἐκείνων αἰθουσῶν, διὰ ν' ἀνακαλύψῃ τὸ ἀτυχὲς τέκνον, ὅπερ κατεβασάνιζε τὴν καρδίαν του.

τῶν Ῥωμαίων καὶ τοῦ Μωσαϊκοῦ δικαίου ὁ δοῦλος εἰργάζετο καὶ ὁ καρπὸς τῶν κόπων του ἐμείου τὸ χρέος· ὁ δοῦλος τῶν βαρβάρων χρόνων ἀντεπροσώπευε μίαν ἀξίαν, ἐν ᾗ ἡ δουλεία τοῦ ὀφειλέτου, ὁ ἥπιος οὗτος τύπος τῆς προσωπικῆς δουλείας τῶν καθ' ἡμᾶς πεπολιτισμένων χρόνων, περιορίζεται μόνον εἰς ποινὴν. Ζημιούται, ὁ δανειστής, διότι χρώμενος τῇ βαρβάρῳ προνομίᾳ του, ἀναλαμβάνει, ὡς βάρος, τὴν διατροφήν τοῦ ὀφειλέτου, καταστρέφει δὲ καὶ τὸν ὀφειλέτην, καταχρεούσης τῆς πίστεως αὐτοῦ, σβεννυμένης πάσης ἐλπίδος περὶ μέλλοντος, ἂν ἡ πίστις ὑπῆρχε τὸ μόνον κεφάλαιον αὐτοῦ».

Ἐνταῦθα δὲ τοῦ λόγου, ὁ ὀξὺς ἐν πᾶσι ὄσω καὶ μνημῶν κ. Μομφερράτος, ὑπόσημειοῦ τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικώτατον καὶ λίαν συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένης θέσεως.

Ἐν Πειραιεῖ, λέγει, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἐγνώριτα ἔμπορον καὶ κτηματίαν ἐκ τῶν κορυφαίων, τοῦ ὁποῦ ἡ ὑπογραφή ἐκίνει ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν, καταρρεύσαντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι πιστωτικὸν ἐνταῦθα κατάστημα ἐθεώρησε συμφέρουσαν τὴν προσωπικὴν του κράτησιν· ἀλλ' αὕτη ὑπῆρχε τὸ γενικὸν σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως πάντων τῶν δανειστῶν του· ἡ πίστις του ἐξηφανίσθη, ὡς ἀπρὸς ἐν ὕδατι, καὶ ὁ καταδιώξας δανειστής ἠναγκάσθη νὰ ἀποφυλακίσῃ αὐτὸν, ἔκτοτε μὴ ἀνακύψαντα.»

Ἀλλὰ πρέπει ν' ἀναγνώσετε, ἐν τῇ *Ἀκροπόλει*, ὅλον τὸ κατὰ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως *τουλοῦμασμα* τοῦ κ. Μομφερράτου, διὰ νὰ πεισθῆτε, ἐκτὸς ἂν ἦσθε φοβεροὶ τοκογλύφοι, ὅτι ἡ προσωπικὴ κράτησις εἶναι ἐν στίγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ.

Πόσων Μομφερράτων ἔχομεν ἀνάγκην!

Ἡ ὑπαρξίς αὕτη, ἡ ἔξοχος αὕτη τῶν φρενῶν διασάλειψις διήρκεσεν ἐξ μῆνας. Κατὰμίαν νύκτα τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἐκλήθητο πρὸ μαρμαρίνης τραπέζης ἐν ζυθοπωλείῳ τῆς ὁδοῦ Μομφερράτου, ὅπου φθάνει τις, ἀπρὸ διχράμης μακρῶν διάδρομον, ἐνθα οἱ τοῖχοι στάζουσιν ἐκ μελαίνης ὑγρασίας, ὅτε αἴφνης ἠγέρθη, ἀκούσας οἰνόφυγος φωνῆν. Ἡ αἴθουσα εἶχε βῆθος πολλὸν, καὶ οἱ πίνοντες ἦσαν πολυάριθμοι. Πυκνὴ ἀγλύς ἐκ θρωμερῶν ἀναθυμιάσεων, μεμολυσμένης ἀτμοσφαιρας, καὶ ἐκ τοῦ καπνίσματος ἠμπόδιζε τὴν ὄρασιν. Λιπθῆμος σχεδὸν, διέδραμε τὰς ἐκ τραπέζων σειράς. Τί κόσμος ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἄστεμονος καὶ ἀναίσχυντος! Ὁ, τι κοινωνικὴν ρυπαρότητα καὶ δυσωδίαν εἶχεν ἡ μεγάλη πόλις, ἄνθρωποι ἄστεγοι καὶ ἀλῆται, ἀγνοοῦντες τῇ προτεραίᾳ, πῶς θὰ φάγωσι τὴν ἐπιούσαν, μαστρωποὶ, ἀποπνέοντες βαρεῖαν ὀσμὴν *καρμάδας*, πλανόδιοι, γυναῖκες τοῦ δρόμου, *δημόσιοι* τῆς κατωτάτης ὑποστάθμης, προστάτιδες λωποδυτῶν, κλεπτῶν καὶ δολοφόνων, ἀπετέλουν ἐν τῇ σηπεδονώδει καὶ ναυτιώδει ἐκείνῃ ἀτμοσφαιρᾷ, φοβερὸν καταχρόνιον θόρυβον! Τὰ ποτήρια ἐκρούοντο, συνεκρούοντο, τὰ ἰσχυρὰ πνευματώδη ποτὰ, τὰ νενοθευμένα, τὰ δηλητηριώδη, κατέβαινον ἰσώδη εἰς τοὺς ἐκ τῶν καταχρήσεων πεπυρωμένους λάρυγγας ἐκείνους καὶ ἀνέβαινον πάλιν μετὰ πυρίνων ἐλιγμῶν εἰς τοὺς ἠρεθισμένους ἐγκεφάλους των. Ἐστάθη πρὸ τραπέζης μεστῆς, καταμέστου ἐκ ποτηρίων ζύθου τῶν ὁποίων τὰ μικρὰ πινάκια ἐσημάτιζον πυραμίδα εἰς τὰ δύο ἄκρα. Δὲν ἠπατᾶτο. Τῷ ὄντι ἐκείνη ἦτο, ἀλλ' ὁποῖα ἀλλοίω-

Εἰς τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ *Ἡραμπαγᾶ* δημοσιευθὲν ὠραῖον ποίημα τοῦ κ. Ἀχιλλέως Παράσχου ἔμειναν δυστυχῶς δύο τυπογραφικὰ σφάλματα. Ὁ στίχος:

Γιατὶ τοῦ Λώρη τ ὦ ζ ω ν ε ἀκόμα χθὲς ἡ μέση

ἔλαθε τραῦμα καίριον, διότι ἡ λέξις «τῶζωνε» μετεμορφώθη ἀλλοκώτως εἰς τὴν λέξιν *τῶζευε*! Ὁ δὲ τελευταῖος στίχος:

Ὁ δάσκαλος ἐ σ τ ἐ ν α ξ ε ῖ κ' ἐκλάψαν τὰ παιδάκια ἔγεινεν:

Ὁ δάσκαλος ἐ φ ὠ ν α ξ ε κτλ.

Ἡ διόρθωσις τοῦ ὅλου ποιήματος ἐγένετο μετὰ προσοχῆς ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὸ χειρόγραφον, ἀλλ' ὁ διόρθων στοιχειοθέτης σπεύδων, φαίνεται, πολὺ, δὲν τὴν ἔκαμε προσεκτικῶς, καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ ὅπως ζητήσῃ νὰ διαλαμψῇ ἐπὶ ὀξυδερκεῖα μία συνάδελφος κρατοῦσα τὴν σημαίαν τῶν τυπογραφικῶν καὶ ἄλλων σφαλμάτων καὶ διαπρέπουσα ἐπὶ ἀγραμματοσύνη.

Ὁ ἔδικος.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἀνέκχθεν μὲ ἐβασάνισεν ἡ ἰδέα πόσας μικροτάτας ὑποδικιρέσεις τῆς μετρικῆς μονάδος ἔπρεπε νὰ ἔχη ἡ εἰδικὴ πλάστιγξ, δι' ἧς θὰ ἐζήτει τις νὰ σταθούσῃ τὸ βάρις τῶν πεποιθήσεων τῶν πλείστων ἐκ τῶν βουλευτῶν μας.

* *

Μία ἐκ τῶν ὀλίγων διαφορῶν τοῦ Καίσαρος ἀπὸ τὸν Δηληγιάννην:

Ὁ Ῥωμαῖος στρατηγὸς ἔρριψε τὸν κύβον καὶ διέβη τὸν

σὺς εἰς τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου της, ὁποῖα μεταβολὴ εἰς τοὺς τρόπους της!

— Θεέ μου, αὕτη νὰ ἦναι πράγματι; ἐπανελάμβανε ταπεινὴ τῇ φωνῇ.

Τῆς ξικθῆς κόμης αὐτῆς οἱ μεταξώδεις βόστρυχοι ἐπιπτον ἀτάκτως ἐπὶ τῶν ἠμιγύμων ὤμων της καὶ οἱ μέλανες βαθεῖς ὀρθοκλμοὶ της, ἀπηυδακτότες, ἀνεδείκνυον ἔτι μᾶλλον τὴν νοσηρὰν τοῦ προσώπου της ὠχρότητα. Τὰ ὑπὸ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν τεταμένα νεῦρά της διετήρουν τὰς δυνάμεις της καὶ ἤδεν, οὐχὶ ἤδεν ἀλλ' ὠγκᾶτο εἰς τὸ οὖς ἐνὸς συνοργίζοντος μετ' αὐτῆς, ἐνὸς ἀποβράσματος τῶν ἠδίκων καφείων. Ἀλλὰ παρὰ τὸ πλευρόν της, ὀτρύνων αὐτὴν διὰ τῶν λάγων του γελώτων... Εἶν' ἐκεῖνος πράγματι ὁ Ἀνατόλιος! Ἄ! μεθ' ὅλην τὴν πάροδον τῶσων ἐτῶν, καλῶς τὸν ἀνεγνώρισε! Κύμα αἵματος ἀναθρόσκει πρὸς τὴν καρδίαν του, γύνεται εἰς τὸν ἐγκεφάλόν του, καὶ δρᾶττων φιάλην πλήρη ποτοῦ, θηρίον βρυχώμενον, τὴν ἐκσφενδονίζει ἐμμανῆς! Ὁ Ἀνατόλιος ἐδέχθη τὸ κτύπημα τῆς φιάλης, κατὰ μέσον κροτάφου, καὶ, ὄγκος ἀδρηνῆς, ἐκυλίσθη χαμαί.

Μετὰ τρεῖς μῆνας, ὁ Σεργυινὲ, ὁ πρῶν φαρμακοποιὸς, κατεδικάζετο εἰς δεκαετὴν ἐιρκτὴν ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικοῦ τοῦ Σηκουάνα. Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει πρὸς χάριν του αἱ ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις . . .

Τέλος

ΣΑΜΑΝΟΣ

Ρουβίκωνα διὰ νὰ κερδήσῃ τὴν αὐτοκρατορίαν. Ὁ Δηλιγιάννης ἔρριψεν ἐπίσης τὸν κύβον καὶ διῆλθε τὸ ἀπὸ τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς οἰκίας Καραπάνου διάστημα. . . διὰ νὰ χάσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀντιπολιτευσεως.

Πάντοτε ἐσκέφθην ὅτι εἰς τὰς διὰ σπάθης μονομαχίας ὁ μόνος χειρουργὸς ὅστις ἔπρεπε νὰ προσλαμβάνηται κατ' ἀρχὴν εἶνε ὁ κ. Σπάθης.

Ὅταν ἀναγινώσκω εἰς τὰς ἑφημερίδας τὰς περὶ τοῦ σπινθηρίζοντος πνεύματος τῶν παρ' ἡμῖν ποικίλων σατυρικῶν φύλλων κρίσεις ἐνθυμούμαι ἀκουσίως τὴν συνήθη περὶ τῶν ἀπόντων λεγομένην γαλλικὴν φράσιν : « il brille . . . par son absence.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων τόσον εὐχαρίστων καὶ ἐνδιαφεροσῶν λεπτομερειῶν, ἃς περὶ πάσης ἐκάστοτε τελουμένης θανατικῆς ἐκτελέσεως κρίνουν καλὸν νὰ ἐπιστέλλωσιν εἰς τὰς μεγαλοσχήμεους ἡμῶν συναδέλφους οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνταποκριταὶ των, πρὸ πολλοῦ ἤδη μοὶ ἐνεποίησε βαθεῖαν αἴσθησιν ἢ συγνάκις ἀπαντῶσα εἰς τὰς ἀνταποκρίσεις τῶν φράσις περὶ τῆς δειλίας καὶ τῆς ἀποθαρρύνσεως μεθ' ἧς οἱ ἀτυχεῖς κατὰδικιοὶ ἀναβαίνουν τὸ ἰκρίωμα, ἐξ οὗ οἱ κύριοι ἀνταποκριταὶ ἐξάγουσι προσθέτως καὶ πολλὰ ὄντως σοβαρὰ φιλοσοφικὰ πορίσματα. Πολὺ θὰ ἐπιθύμουν νὰ μοὶ ἐδίδοτο ἀφορμὴ ὅπως ἀποθαυμάσω τὸ ἀνδρικὸν θάρρος τῶν εἰρημένων ἀξιοτίμων κ.κ. ἀνταποκριτῶν ἂν ποτε, ὃ μὴ γένοιτο, τοῖς παρείχετο ἢ εὐκαιρία νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ διασκεδαστικὸν πείραμα.

Καὶ μία πρόσθετος σκέψις περὶ τῶν ἐν λόγῳ θανατικῶν ἐκτελέσεων (bis in idem).

Δὲν εὐρίσκετε ὅτι τὸ δι' αὐτὰς ὠρισμένον φιλόανθρωπον μηχανήμα εἶνε καιρὸς νὰ παύσῃ πλεόν νὰ λέγεται *λαιμητόμος*, ἀφοῦ, κατὰ τὰς αὐτὰς ἐκθέσεις τῶν κ.κ. ἀνταποκριτῶν, ἀπὸ τινος χρόνου εἶνε τόσον ἐφθαρμένον καὶ δυσμεταχειρίστον, ὥστε, ὡς νὰ τὸ κάμη ἐπίτηδες, σχεδὸν οὐδέποτε καταπίπτει ἐπὶ τοῦ *λαιμοῦ*, ἀλλ' ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ κρηνίου, ἄλλοτε ἐπὶ τῆς σιαγόνας, καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τῆς ῥάχως τῶν καταδικῶν ;

Ἀναγινώσκω εἰς τὴν «Νέαν Ἐφημερίδα».
Ἀρίκετο ἐξ Ἀνδρου ὁ ἀξιότιμος κ. Σιφναῖος.
Πῶς ἀρίκετο ἐξ Ἀνδρου ἀφοῦ εἶνε Σιφναῖος ;

Καὶ ἃς τελειώσωμεν μὲ μίαν περίλυπον σειρὰν ὄλων σκέψεων ἣν ἐμπνέει ἡμῖν ἐν ἀπλοῦν διάφορον τῆς *Ἀκροπόλεως* καὶ ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ὑπόδειγμα σωρείτου διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς λογικῆς ἐν τοῖς γυμνασίοις.

Ἴδου πῶς ἔχει τὸ διάφορον :

«Προχθὲς τὸ κατὰ τὰ Χαυτεῖα, κλπ. κερφενεῖον ἐγένετο ἀνάστατον. Δύο τῶν πελατῶν αὐτοῦ παίζαντες δόμινον ἠρεθίσθησαν αἰφνης, ἐφιλονείκησαν, καὶ ἐγεργθέντες ἐπλάσθησαν ἀπὸ τὰ μαλλιά, (Σὰς παρακαλῶ νὰ προσέξετε πολὺ εἰς αὐτό). Οἱ πελάται φοβηθέντες ἤρχισαν ἐξεργόμενοι δρομαίως τοῦ κερφενεῖου, κλπ. (Ἔπεται ἡ περιγραφή τῆς ζημίας καὶ τῆς ἀταξίας ἣτις ἐπέηλθε). Καὶ

ταῦτα, ἐπάγεται ὁ γράφων, ἐκ μιᾶς ἀπλῆς ἔριδος ἣτις ἐπερατώθη χωρὶς οὔτε μῦτη νὰ ματώσῃ οὔτε *τρίχα* νὰ ἐγγίχθῃ».

Διαμαρτύρομαι καὶ σὰς ἐρωτῶ :

Πῶς ἐπλάσθησαν ἀπὸ τὰ μαλλιά οἱ δύο ἐρίζοντες, ἀφοῦ δὲν ἐγγίχθη *τρίχα* ὡς φέρεται κατωτέρω. Ἡ καὶ ἄλλως. πῶς δὲν ἐγγίχθη *τρίχα* ἀφοῦ ἐπλάσθησαν ἀπὸ τὰ μαλλιά ; Δυνατὸν ὅμως νὰ μοῦ ἀποκριθῆτε ὅτι πιθανὸν νὰ μὴν ἐγγίχθη *τρίχα* διότι οἱ παλαιότες ἦσαν ἴσως φαλακροί. Ἀλλὰ τότε ποῦ τὰ εὔρον τὰ μαλλιά διὰ νὰ πλάσθουν ; Ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἐπλάσθησαν ἀπὸ τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς . . .

Εἴσθε εὐχαριστημένοι ;

Ἡρακλῆς.

ΑΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΡΑΤΟΜΗΣΕΙΣ.

Ὁ ἐργάτης Πειραιεὺς θὰ διαταραχθῇ, ἐν τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ, αὔριον ὑπὸ τῆς αἵματηρᾶς τῶν καρατομήσεων πανηγύρεως, ἣτις ἀνεβλήθη, τοῦ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος, εἰ καὶ τοῦτο δὲν ἐμπόδιεν ἕνα σημαιοφόρον συνάδελφον νὰ προλάβῃ τὸ ἔργον τῶν δημίων καὶ νὰ τοὺς καρατομήσῃ ἀπὸ τῆς σήμερον πρῶτῃ, μεθ' ὅλην τὴν τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν τῶν γραφείων του, ἣτις οὕτω μετετρέπη εἰς *τηλεφωνικὴν*. Ἐν τῶν τριῶν θηρίων τὰ ὁποῖα θὰ κόψουν οἱ κύριοι Ἀμοιραδάκης καὶ Τελώνης τὸ πλεόν ἐπίφοβον εἶναι ὁ Βλαχοπαναγιώτης, ὁ ὁποῖος κλυθῶναι καὶ φυλακισμένος ἀκόμη ν' ἀρματώνεται μὲ δύο κάμαις ! Φαντάσθητε φυλακὰς, φαντάσθητε ἐπιστάσιαν αὐτῶν, φαντάσθητε ῥομῆϊκο ! Ὁ Γαρμπῆς, ὁ βασιλεύων τῶν τρικυμιωδῶν ἀπὸ τινος, ἐχάρισε εἰς τοὺς τρεῖς καρατομουμένους μιᾶς ἡμέρας ζωὴν. . . Ἀλλ' ἡ Δηλία ναῦς, ἣτις λέγεται *Εὐρώτας*, κατῶρθωσε τέλος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν φοβερὰν ἀποστολὴν τῆς, καὶ ἰδοὺ ὅτι αὔριον, ἡλίου ἀνχτέλλοντος, δύουσι τρεῖς ὑπάρχεις κακοῦργοι. Θὰ ἤμεθα εὐχαριστημένοι ἐὰν ἡ τιμωρία τῶν σωφρονιστῶν ἄλλους τρεῖς μόνον ἢ ἂν δὲν ἐνθαρρύνῃ χιλίους τρεῖς ὅπως ἐξακολουθήσωσι τὸ στάδιόν των, διὰ νὰ τύχῃσι τῶν **πυνηγυρικοῦ τέλους !**

Ἡ ἴδιος.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Ἰδιαίτερος συνιστᾷ ὁ **Ἡρακλῆς** τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μοροζίνη διευθυνόμενον λαμπρὸν Κατάστημα «Ὁ παράδεισος τῶν παιδίων», διὰ τὰς ἡμέρας ἰδίως ταύτας, ὅπου πᾶς πατὴρ πᾶσα μήτηρ δύναται νὰ ἐνδύσῃ χριστουγεννάτικα καὶ αἰθασιελιάτικα τὰ παιδιὰ των κομψότατα, καὶ εὐθηνότατα.

Ἐπίσης ἰδιαίτερος συνιστῶμεν τὸ Κατάστημα τοῦ ἐξόχως φιλοκάλου ἐμπόρου κ. Ἴω. Κοκοροπούλου, ὅπου αἱ κυραὶ δύναται νὰ εὐρίσκωσι τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ ὑφάσματα, δι' ἐσθῆτας χοροῦ, ἐπισκέψεων, περιπάτου κ.λ.π.

ΡΑΜΗΑΓΑΔΙΚΑ ΔΕΛΤΑΡΙΑ

Κυ ρί ω Γ. Π.—Μὰ εἶσθε ἀμελίκτης !—Κυ κί μ α.—Τίποτε καλλίτερον.—Ββ.—Ὅπου ν' ἀπ' ἔξ' ἀπ' τὸ χορὸν, πολλὰ τραγῦδια ξέρει.

ΟΙΝΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Ἐν τῷ παντοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θανοπούλου πωλεῖται γνήσιος οἶνος ΑΓΙΩΓΡΗΤΙΚΟΣ πρὸς 70 λεπτὰ ἢ ἑκά.

Η ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ (*)

Ἄμνῶν ἀγέλη ἐπερνοῦσε· κ' ἕνα λευκὸν ἀρνάκι, ἕνα ἐχώλαιεν· ἦτον αἰματωμένο κάτω εἰς τὸ ἄνυχι τοῦ τοῦ ποδαράκι τοῦ φαίνεται τοῦ ἐπόνει καὶ μὲ κόπον ἐξ ἀνάγκης τὸ κακόμοιρον παρηκολούθει τὰ λοιπά, ὠθούμενα, κεντούμενα, παντοιοτρόπως ὄτρυνόμενα ὑπὸ τοῦ ποιμενίδου, ἵνα προχωροῦν. Διήρχοντο δὲ διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ ὄλαι αἱ γυναῖκες ἀπὸ τὰ παράθυρα, ἀπὸ τὰς θύρας, (ἦτο κυριακὴ γιορτὴ), ὄλαι ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν διέκρινον ἀμέσως τὸ πᾶσχος δυστυγὲς ἐκεῖνο καὶ τὸ ὄκτειρον καθὼς ἐξέτεινεν ἀναιδοκαταιβάζον τὸν λαιμὸν τοῦ μετὴν κεφαλὴν εἰς κάθε βῆμά του ἐπίπονον. Δύο δ' ὠραῖα, ξανθουλὰ, φαιδρότατα κοράσια εἶδαν καὶ τὸ κοκκινισμένο ποδαράκι τοῦ : «Κύτταξε τὸ κκύμένο, αἷμα τρέχει τὸ ποδάκι του». Καὶ «αἷμα, αἷμα, τὸ κκύμένο» ὄλαις ἔλεγαν καὶ ἐξεδήλουν δι' ἐκεῖνο μοναχὸν τρυφερωτάτης των καρδίας τὸ φιλεύσπλαχρον . . . Ἀλλὰ κάμυια δὲν ἐσκέφθη, ἵνα ἀναλόγως λυπηθῆ, ὅπου δι' ἕνα ποδαράκι λὲς κ' ἐδάκρυσεν, ὅτι τὸ ποῖμνιον ἐκεῖνο ὄλον, ἀφοῦ δὲ διὰ τῆς πόλεως διήρχετο, εἰς τὸ σφαγεῖον ὄλο πῆγαινε !

ΙΩ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΣ

(*) Ἐκ τοῦ ὠραίου Ἡμερολογίου τοῦ κ. Μιχαὴλ Μητσάκη, ἀποσπῶμεν τὸ μικρὸν τοῦτο ἀριστούργημα.

ΠΙΚ—ΝΙΚ.

Λογικωτάτη ἡ ἀπόφασις τῆς Ἀστυνομίας, νὰ μεταφέρωνται οἱ νεκροὶ δι' ἰδιαιτέρων ἀμαξῶν εἰς τὸ Νεκροταφεῖον· ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν αἱ τοιαῦται ἀμαξοὶ νὰ σταθμεύωσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ τόπῳ καὶ ὄχι ἀναμειγμένα, ὡς νῦν συμβαίνει, μετὰ τῶν λοιπῶν ἀμαξῶν ; Φίλος τις διηγήθη ἡμῖν ὅτι ἤκουσε προχθὲς εὐφυᾶ μισχομαίγαν ἐρωτῶσαν τὸν κάτοχον μιᾶς τοιαύτης ἀμάξης :

— Ἀμαξᾶ, ἔχεις ἀγῶγι ;

Ἀ ὑ ρ ο σ τ ε φ ῆ ς ποιητῆς ἐρωτῆ πνευματώδη ὅσον καὶ ὠραῖαν νεάνίδα :

- Ἡ δεσποινὶς θ ε ρ α π ε ὑ ε ι τὰς Μούσας ;
- Ποσῶς, φίλε μου· δὲν ἀναλαμβάνω τοιαύτην σοβαρὰν εὐθύνην.
- Καὶ διατί, παρακαλῶ ;
- Ἀπλούστατον ! . . . διότι τὰς π λ η γ ᾶ ς ἄς ὑμεῖς ἐπροξενήσατε εἰς αὐτάς οὔτε ὁ κ. Ἀρεταῖος ὅα ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ ! . . .
- !

Πρὸ τοῦ καφεῖου Γιαννοπούλου :

- Πόσα αὐτὸς ὁ ἡμεροδείκτης, παιδί μου ;
- Δύο καὶ σαράντα, κύριε, γιατί ποῦ λέτε, ἔχει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Τρικούπη ἐπάνω . . .
- Κάνένα φθηνώτερο δὲν ἔχεις ;
- Νὰ, αὐτὸς μὲ τὸν Δηλιγιάννη ἔχει μιὰ καὶ σαράντα . . .

Ὁ φίλος μας Μυριανθούσης ἐκκληκτος μένων πρὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἀναστήματος, νέου Γκιουλίβερ περιπατοῦντος ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ἀναφωνεῖ :

— Μωρὲ, τί ὅα τράβηξε ἡ κακομοῖρα ἡ μάνα του ὅσω νὰ βγάλῃ τόσο μπόι ἀπὸ μέσα της ! ! . . .

Πρὸ τῆς βιτρίνας βιβλιοπωλείου :

- Ἐτέτοια πρόστυχα ποιήματα, ποῦ μόνον γιὰ τὸ κάρρο κάνουν, νὰ τᾶχουν χρυσοδεμένα, δὲν σοῦ φαίνεται ἄλλο παράδοξον ;
- Καθόλου· γιατί κι' ὁ ποιητῆς καὶ τὰ ποιήματά του μόνον . . . γιὰ ὁ ἐ σ ι μ ο εἶναι κατάλληλα !

Π ε ῖ ρ α . — Ἄσπῆρ ἀνατέλλων, ὅταν δύη τις, ἡ ἱατρὸς καταφθάων πάντοτε τὴν ὄραν καθ' ἣν ἔχει προλάβει ὁ ἱερεὺς.

Κ α ν ὄ ν ι . — Κ ο ν τ ρ α μ π ᾶ σ σ ο τῆς εὐρωπαϊκῆς συμφωνίας .

Ἐν αἰθούσῃ βριβούσῃ ὠραίων κυριῶν, κομφερούμενός τις πολιτικῶν περικαλλῆ νεάνιδα τῇ λέγει περιπαλῶς :

— Ἄ ! πόσον οἱ ὀφθαλμοὶ σας εἶναι μεγαλοὶ, οἱ πόδες σας μικροὶ, ἡ κόμη σας μακρὰ, οἱ ὀδόντες σας βραχεῖς !

Ὁ δὲ ἡμέτερος Κοκλὲν ἀναφωνεῖ ἀκούων ταῦτα :

— Ἄ ! μ' αὐτὸς πλέον δὲν εἶναι ἐραστῆς, εἶναι γεωμέτρης !

Φίλος μας παρακαλεῖ δι' ἡμῶν, τοὺς περὶ τὴν θείαν τοῦ Ἀσκληπιου τέλῃν ἀσχολούμενους, νὰ τῷ λύσωσι τὴν ἐξῆς ἀπορίαν :

— Ὅταν ἡ μήτηρ εἶναι στείρα κληρονομεῖ τὴν στείρωσίν της καὶ ἡ . . . θυγάτηρ ;

Ἡ ε φ ε ν ἔ ς .

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ.

Εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ Ἡρακλεῶν ἀρθροῦ Ἡ μαγική λέξις ἐτυπώθησαν λάθη τινὰ ἕνεκα τοῦ τόσον καλοῦ ὅσον καὶ κακοῦ χαρακτῆρος τοῦ γραψάντος, ἵα σπουδαιότερα τῶν ὁποίων δι-ορθούμεν.

Νὰ διορθῆται ὄχι νὰ δέχεται ἡ Ἑλλάς.

Μόνος ἅμα ἀπαγγελλομένης ὄχι μόνος ἅμα ἀναγγελλομένης.

Ἀλλὰ τὴν ἡρώτα ὄχι τὴν ἡρώτα (ἀνευ τοῦ ἀλλά).

Χριστιανὴ ὄχι Χριστιανέ.

Ἐἴπεσ ὅτι δὲν ἔχει, ὄχι εἶναι ὅτι δὲν ἔχει.

Ἐστὸ δημοκρασίας ὄχι ψευτοδημοκρατίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀγγέλλομεν εἰς τοὺς ἀπειροπληθεῖς ἀνγκνώστους ἡμῶν ὅτι ἐτελέσθη ὁ ἐν τῷ ἀρθρῳ διαπραγματευόμενος γάμος τοῦ ἐμπόρου πληρώσαντος ἱκανὰς δεκάδας χιλιάδων ὡς προῖκα, τοῦ δὲ γαμβροῦ δώσαντος ὡς προγαμιαίαν δωρεάν τὸν προσοδοφόρον τίτλον του : Ἡρακλειτικός ! Νὰ ζήσουν.

ΜΕΤΑ ΕΥΜΑΣ

Ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα τῷ φίλῳ καὶ συνεργάτῃ ἡμῶν, κ. Γεωργίῳ Ἀναστασοπούλῳ ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ἣν ὑπέστη ἀπολέσας τὸν σεβαστὸν αὐτοῦ πατέρα, τοῦ ὁποίου ἦτο τὸ καμάρι, ὡς ἀξίως υἱὸς τὸ ἴδιον μέλλον διὰ τῆς μοναδικῆς φιλοπονίας καὶ εὐφυίας αὐτοῦ δημιουργήσας.

ΕΝ Τῷ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙῶ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ

Ὁδὸς Ἐρμού κάτωθεν τοῦ ζεροδοχείου ἢ Βιέννης

Ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐκ Βορῶν διάφορα γνήσια εὐρωπαϊκὰ ποτὰ τοῦ περιφήμου ροστασίου Φερλαίν καὶ πολλῶν ἄλλων, ἰδίως κονιὰκ διαφόρων ποιότητων τιμώμενα ἀπὸ 3 ἕως 20 δραχμὰς ἐκάστη φιάλη, ΣΑΡΤΡΕΖ, ΒΑΝΙΛΙΑ, ΚΑΚΑΟ, ΚΕΡΑΣΟ καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη ποτῶν· πρὸς δὲ Γόμα ἀραβικὴ πρὸς 4 καὶ πρὸς 7 1/2 δραχμ. ἐκάστη ὀκτ' ἀραβικὰ γνήσια ἐκ γόμας καὶ ἀλτέας καὶ ἄπαντα τὰ χρεώδη διὰ Ζαχαροπλάστας. Ἐν τῷ ἴδιῳ καταστήματι κατασκευάζονται λουκούμια διαφόρων ποιότητων, Κομφέτα, καὶ ἐν γένει παντὸς εἶδους γλυκίσματα· ὡσαύτως στολίζονται μετ' ἀπαρμιλλοῦ τέχνης ὠραῖοι δίσκοι διὰ μνημόσυνα.

Ἡμακὶ λίαν συγκαταβατικῶς.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

70 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 70

Όργανεττα χειροκίνητα, έκτελοῦντα ὑπὲρ τὰ 1000 εὐρωπαϊκὰ τεμάχια καὶ τὰ ἐκλεκτότερα τῶν ἑλληνικῶν, κατάλληλα διὰ συναναστροφῆς οἰκογενειακῆς

καὶ χοροὺς πωλοῦνται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταστήματι εἰς τιμὰς συγκαταβατικῆς.

Εἶναι τὰ μόνα κατάλληλα δῶρα διὰ τὸ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης πλούσιαι συλλογαὶ λαιμοδετῶν, χειροκτιῶν, ἀρωμάτων, μύρων, σαπῶνων καὶ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ ὁ καλλωπισμός.

ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

58 = Ὅδὸς Κολοκοτρῶν = 58

Μόνον ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ἐπισκευάζονται ἐντελῶς τὰ χειροκίνητα ὄργανεττα, ὅπου καὶ πωλοῦνται τοιαῦτα. Ἐπίσης ἐπισκευάζονται καὶ πωλοῦνται διάφορα ὄργανα μουσικὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγγώρια. Τὸ κατάστημα τοῦ κ. Σταθοπούλου διακρίνεται διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν καὶ διὰ τὴν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν. Αἱ ἐπισκευαὶ γίνονται μὲ δοκιμῆν.

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΧΑΡΛ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

177 = Ὅδὸς Αἰόλου = 177

Ἐν τῷ πιλοποιεῖῳ τούτῳ εὐρίσκονται πάντοτε πιλοὶ τῶν περιφημοτέρων ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν ἐργοστασίων διαφόρων τιμῶν καὶ ποιότητων.

Κατασκευάζονται δὲ καὶ κατὰ παραγγελίαν τοιοῦτοι ἐν τῷ ἐργοστασίῳ αὐτοῦ ὑπὸ τεχνιτῶν ἐμπειροτάτων. Πᾶσα κεφαλὴ δύναται ἐν αὐτῷ νὰ εὐρῆ τὸν ἀρμόζοντα αὐτῇ πιλον καὶ πᾶν βελάντιον νὰ προμηθευθῇ τοιοῦτον.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΕΝ ΜΙΛΑΝΩ

Ὁ γνωστὸς εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐμπορικὸν κόσμον παραγγελιοδόχος κ. Ἄγγελος Λουίνης ἀποκατεστάθη ἐσχάτως ὀριστικῶς ἐν Μιλάνῳ. Οἱ μετὰ τῶν Ἰταλικῶν ἐργοστασίων ἐργαζόμενοι ἔμποροί μας δύνανται νὰ εὐρωσι παρ' αὐτῷ πᾶσαν εὐκολίαν διὰ τὴν προμηθειαν ἐμπορευμάτων ἐργασίαν δὲ εἰλικρινῆ καὶ πρόθυμον. Ἐπίσης ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐνθα ὀμιλεῖται ἡ ἑλληνικὴ, δέχεται οἰκοτρόφους σπουδαστὰς Ἑλλήνας.

Ἡ Διεύθυνσις

Angelo Luini
Via Pontida n° 2
Milano

ΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜ

Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Νικίου καὶ Μιλτιάδου ἀρ. 15.

Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως τὸ ραπτικὸν τοῦτο κατάστημα, διὰ τὴν φιλόκαλον καὶ στερεὰν αὐτοῦ ἐργασίαν, τὴν ταχύτητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν καὶ μετριότητα τῶν τιμῶν, δι' ὧν πάντων ἀπέκτησε καὶ διατηρεῖ πολλὴν καὶ ἐκλεκτὴν πελατείαν. Παρακολουθοῦν τὴν ἐν Εὐρώπῃ πρόσοδον τῆς τέχνης κόπτει τὰ ἐνδύματα πάντοτε κατὰ τὸν τελευταῖον συρμὸν καὶ δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν πλέον συρμωμένοντα νέον.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΒΛΑΣΗ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἐρμού καὶ Αἰόλου.

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ εὐρίσκονται ἔτοιμα παντὸς εἴδους ὑποδήματα δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιά. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐτοιμῶν ὑποδημάτων γίνονται δεκταὶ καὶ παραγγελίαι. Ἡ μεγάλη πελατεία ἦν ἀπέκτησε τὸ κατάστημα τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν στερεότητα καὶ εὐθηνίαν τῶν τιμῶν του. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εὐρίσκει τις ἐν αὐτῷ ὥραϊα ὑποδήματα διὰ μικρὰ παιδιά καὶ κοράσια τὰ μόνα πρακτικὰ ΔΩΡΑ διὰ τὸ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΜΗΤΣΑΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΙΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1888

Τύποις καὶ ἀναλώμασι Π. Δ. Σακελλαρίου

Ἐ δρ.—Ἐπωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ μας—δρ. Ἐ

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΚΟΝΙΑΚ Σ. ΤΡΙΠΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν τοῖς ἐξῆς καταστήμασι καὶ εἰς τὰς ἐξῆς ὠρισμένας τιμὰς :

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, ἐν τῷ χαρτοπωλείῳ Π. Φ. Χάγερ καὶ Σα. Ἐν τῷ Ἐδωδιμοπωλείῳ Χρηστοδ. Μέγα ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τῶν βασιλικῶν Σταύλων. Ἐν τῷ δελοπωλείῳ Δ. Ναύλερῃ ἐν Νεαπόλει. Ἐν τῷ χαρτοπωλείῳ Γερασίμου ἀπέναντι τοῦ καφενεῖου Τσόχα. Ἐν τῷ παντοπωλείῳ Σ. Πυρρῇ ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ.

Ἐν Πειραιεῖ, ἐν τῷ ἐμπορικῷ τῶν ἀδελφῶν Παρασκευοπούλου ὀπισθεν τοῦ Τινανείου κήπου.

Ἐν ἸΣΘΜΙΑ, ἐν τῷ παντοπωλείῳ τῶν ἀδελφῶν Ἐλευθερίου πρώην Ἀμπαζοπούλου.

Ἐν ΚΟΡΙΝΘῶ, ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ Δημ. Πριφτοπούλου.

Τιμαὶ ὠρισμέναι ὡς ἀκολουθεῖ :

Μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς « Ἀκρόπολις » πωλεῖται ἐκάστη φιάλη δρ. 3
» » » Σ. Τρίπος καὶ δύο ἀστέρων » » 3.50
» » » Σ. Τρίπος καὶ τριῶν ἀστέρων » » 4.—

Γίνονται δεκταὶ εἰς ἐπιστροφὴν αἱ φέρουσαι τὰς ἀνωτέρω ἐπιγραφὰς κεναὶ φιάλαι ἀντὶ λεπτῶν (20) ἐκάστη

(Ἐκ τοῦ γραφείου Σ. Τρίπου).